

söyleşi... söyleşi... söyleşi... söyleşi... söyleşi... söyleşi...

NAZARİYE ODAKLI YAYINCILIK VEDAT KİTAPÇILIK

Oya Günendi*

Hukuk yayıncılığı yapan yayınevlerini tanıtmaya devam ediyoruz. Bu sayımızda İstanbul'dan bir yayınevine konuk olduk ve hukuk camiamızın yakından tanıdığı Vedat Kitapçılık'ın sahibi Sayın Vedat CARBAŞ ile yaptığımız söyleşiyi sizler için hazırladık.

Oya GÜNENDİ: Bize kendinizi tanıtır mısınız Vedat Bey.

Vedat CARBAŞ: Öncelikle belirtmek isterim ki, yayınevleri ile söyleşi yapmanız güzel, çünkü onların da sorunları var, onların da istekleri var.

O.G.: Evet, amacımız da bu, sizleri daha çok bilinir kılarak, sorunlarınızı ve isteklerinizi dile getirebilmek...

* Avukat, Ankara Barosu.

V.C.: 1969 İstanbul doğumluyum. İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi mezunuyum. Nereden çıktı diye soracaksınız şimdi bu hukuk yayıncılığı...

O.G.: Evet, ilgiyi kuramadım doğrusu, nasıl karar verdiniz yayıncı olmaya?

V.C.: Benim babam baroda çalışıyordu. Çok küçük çapta kitap satıyordu; ben de onun yanında yardım ediyordum, bazen gidip geliyordum. Fakat hiç düşünmüyordum kitapların o kadar satılabileceğini, yani daha büyük çapta satılabileceğini hiç düşünmüyordum. Gel zaman git zaman fakülteyi bitirdikten sonra, bir yaz boyunca tüm zamanımı orada geçirdim işe girene kadar. İlaç fabrikasına girecektim, sonra baktım ki zevkli bir iş, yani gidenler, gelenler, “şöyle bir dava var, böyle bir dava var” diye soranlar... Ben de okuyorum bu arada kitapları ve okulun verdiği bir kabiliyetti diyelim ki, okuyorum, okuduklarımı da çok rahat anlıyorum. Herhalde matematik, fen kafasından dolayı çok rahat anlıyorum, o kadar da kafama yazıyorum ki, artık hocaların hangisinin makalesi hangi dergide, hangi bölümde, hangi armağanın içerisinde oluyor, ezberlemeye başladım kendi kendime okuyarak.

O.G.: Tam bu işi yapmak için yarattığınızı keşfettiniz o halde...

V.C.: Ama iş daha ileri boyuta geldi, bunu yapan kimse yoktu. O zamanlar daha bilgisayar da pek yaygın değildi.

O.G.: Hangi seneler?

V.C.: 1997-98, internet yaygın değil, bilgisayar böyle yaygın değil. İhtihat programları da yok, varsa bile az, herkeste yok, bu kadar yaygın değil. Sonra, bana soruyorlar “Ömer Teoman’ın şurada bir makalesi var, Erdoğan Moroğlu’nun şurada bir mütalaası var” diye mesela. Buluyorum tabi hemen, nasıl seviyorlar bilerseniz, nokta atışı yaptın vs. diyorlardı.

O.G.: Google misali yani...

V.C.: Ondan sonra bunlar hocaların da kulağına gitti. Ömer Teoman’ın, Erdoğan Moroğlu’nun, Haluk Burcuoğlu ve saymadığım pek çok değerli hocamızın.

Bu camiada büyük ofislerle tanışmaya başladım ondan sonra. Bana geliyorlardı, “sizin böyle böyle makale arşiviniz varmış, bizim şu konuda bir problemimiz var ancak kitap bulamadık,” diyorlardı. Ben okuduğum makaleleri indeks yapmıştım daktiloyle. O zaman bilgisayar olmadığı için ya da biz tam bilmiyorduk, çok iyi bilmiyorduk. Bu sayede üç dört tane büyük çaplı hukuk bürosu, biz bütün kitaplarımızı sizden alacağız dediler. Sonra sürekli olarak onlara kitap vermeye başladık. Sonra yetmemeye başladı, sonra daha çok müşterilerim geldi, daha çok insanlar geldi. “Git o çocuğa, o bilir” diyorlardı; “git o çocuğa o bilir, Vedat’a git, Vedat senin derdine derman olur” diyorlardı. Burada önemli hocaların eski kitapları var, bunları o yüzden tutuyorum, yani kaynak olarak, hâlâ o eski şeyin vermiş olduğu alışkanlık olarak. İstanbul Tıp Fakültesi dergileri vardır, burada İstanbul Hukuk Fakültesi’nin önemli hocalarının kitapları da vardır.

Sonra yetmemeye başladı. Sultanahmet'e açtım. Sultanahmet de yetmemeye başladı, Sultanahmet Adliyesi'nin bazı bölümleri taşındı, ticaret mahkemeleri gitti, o adliyenin kalkacağı söylendi. Adliyenin arazisi Büyükşehir Belediyesi'ne ait diye. Sonra buraya yani Şişli'ye geldik. Burada bir altyapısını oluşturalım, orası kalktığı zaman mağdur olmayalım diye. Burası da tuttu Allah'a şükür, iki taraflı böyle gidiyor.

O.G.: Tam olarak hangi yılda başladınız diyebiliriz?

V.C.: Tam olarak 2001'de başladık. O zamanlar, babamın yanına gittiğimde yani; bana "sen kendi mesleğini yap" diyordu. Ben de cv'mi verdim ilaç fabrikasına. Oradan da "gel başla" diye haber geldi bana, iyi ki de başlamamışım.

O.G.: "Alaylı" hukukçu olmuştunuz böylelikle...

V.C.: Eştâğfurullah... Geçenlerde Erdoğan Moroğlu da dedi, Ömer Teoman da dedi. Öyle diyorlar ama onlar teveccüh, iltifat yapıyorlar.

Öyle başladık, öyle diyebilirim ki perakende olarak Türkiye'nin en bol çeşidi olan ve en güzel yeridir bizim yerimiz. Avukatların sorunlarına, davalarına çözüm getiren en iyi yerdir. Gönüm olsun, bulamayacağım şey yoktur, yeter ki benim gönüm olsun; ben sizinle çalışayım, sizi seveyim, sizin bana karşı sempatinizi bileyim, eğer aradığımız şey kağıda dökülmüşse o kesinlikle bulunur, çok iddialıyım Çok bağlantılarımdır, kaçmaz yani.

Açıyorsun, bana “şu lazım, filanca baro dergisinin şurasında bu varmış” diyorsunuz. Çok emek harcarım, bazı şeyleri araya koyarım, ama bulurum, yeter ki isteyeyim.

O.G.: Peki yayınevinizde kaç kişi çalışıyor? İşleyiş şekliniz nasıl?

V.C.: Bizim yayınevimiz optimum verimle çalışır, üç kişiyle çalışır, çok ilginç değil mi?

O.G.: Evet, açıkçası ben çok daha büyük bir rakam duymayı beliyordum.

V.C.: Gerek yok, doğru insanları, doğru şekilde istihdam ederseniz, insan kalabalığından ve külfetinden kurtulursunuz. Bu biyolojide optimumdur. Ne israf vardır, ne de yetersizlik vardır, ikisinin arası. İkisinin arasında optimum çalışacak o insanı bulduğunuz zaman...

O.G.: Ama, çok iyi gözlemlemek lazım, demek o da var.

V.C.: Tabii, ilgileniyorum.

O.G.: Şu şunu yapabilir, bu bunu yapabilir diye...

V.C.: Fazla kalabalığa gerek yok. Elli, kırk, otuz kişiye gerek yok. Üç kişiyle yaparız biz bu işi. Ama tabii ki dışarıdan iş verdiğimiz insanlar vardır, grafikçiyi ararız gelir, dizgiciyi ararız gelir. Dizgici istediğimiz kadar gelir, diyelim ki, üç beş tane dizgici lazımsa tak diye gelir, iş hemen yapılır. Grafikçi, en kral grafikçi gelir. Zaten bizim kitaplarımızın kapaklarının çok güzel olduğu, içinin çok güzel olduğu, baskısının çok güzel olduğu söylenir. Yani 2001’de başlıyorsunuz perakendeye, 2003 yılının Mart ayında da Erdoğan Moroğlu’yla birinci kitabınızı basıyorsunuz, daha tam tanınmamışsınız, 2007’nin Mart’ı geliyor, 107

tane yayınımlarımız oluyor, ve bunun içinde 30-35 tane profesör var, anlatabildim mi? İnsanlar geliyor, niye? Çünkü kaliteli iş yapıyoruz, onları üzmüyoruz. Hatemi'den tutun da, Erdoğan Moroğlu, Ömer Teoman, Hüseyin Ülgen, Mehmet Helvacı, Hamdi Yasaman, Erkan Şen, Süheyl Zonay'a kadar profesörler, şimdi aklıma gelmeyenler de var, atladığım kitaplar da. Bunun yanında doçentler, doktorlar da var. Zaten bu yayınlarımızın tamamına yakını akademik yayınlardır. Biz mevzuat basmayız. Mesela, Ankara'da yazarımız yoktur, Yargıtay üyesi yazarımız yoktur. İstanbul ve akademik kitap üzerine yoğunlaşıyoruz.

Ben öğretici kitaplarını takip ediyorum, sistematik kitapları takip ediyorum, öğreticiye, nazariyaya çok önem veriyorum. Mesela, bizim hukukçularımız nazariyeye çok önem vermezler. "Bana Yargıtay kararı bul, ben dilekçeme onu koyacağım" derler. Ben ona pek taraftar değilim. Çünkü, eğer Yargıtay kararı kesin olarak bir şey ifade ediyorsa, o zaman yeni içtihat niye arıyorsunuz? Hiç değişmez, eğer o kesinlik ifade ediyorsa, yüz sene sonra da aynıdır.

O.G.: Hukuk nosyonunu gerçekten edinmişsiniz, bu çok önemli bir ayrıcalık.

V.C.: O sizin istediğiniz içtihadın oluşması için nazariye ve bilimsel görüşe ihtiyacımız var. Bunu da okumak gerekiyor veya bunların bir şekilde değerlendirilmesi gerekiyor, ben onun peşindeyim.

O.G.: Avukatlarımız genelde kısa vadeli düşünüyor. İşim hallolsun, konunun temelindeki sorun es geçiliyor, çözülüyor.

V.C.: Evet, bu Yargıtayın verdiği bir karar vardır. Bugün senin lehinedir o karar, karşı tarafın aleyhinedir. Ama karşı taraf "2007 içtihadı yok mu? Belki lehime dönmüştür" diyor. Onun senin lehine dönebilmesi için o 2005'teki, 2000'deki içtihadın bilimsel olarak çürütülmesi gerekiyor. Onu da bu kitaplar sağlıyor, oradaki hâkimi ikna etmeye bağlı, bu kitaplarla ikna edeceksiniz. Avukatlara da söylüyorum, cevap veremiyorlar, gidiyorlar.

O.G.: Kendi yayınlarınızın dışındaki yayınların dağıtımını da yapıyor musunuz?

V.C.: Evet, yapıyoruz. Kendi yayınlarımız Allah'a şükür çok iyi, satışları da çok iyidir. Tabiri caizse hukuk camiasında "elimizde patlayan kitap" denilir. Bizim elimizde patlayan kitap yoktur, biz satarız hepsini. Çünkü edindiğimiz tecrübelerden dolayı, onun altyapısını hazırlıyoruz, kitabı ona göre basıyoruz. Allah'a şükür ondan da bir sıkıntımız yok. Zaten diğer arkadaşlar da, perakendeciler de söylüyor, bizim kitaplarımız çok iyi satılıyor.

O.G.: Yayın kriterleriniz....?

V.C.: Tabii ki kriterlerimiz var. Bir yazar bize kitap getirdiği zaman, öncelikle onun akademik unvanının olmasına ya da eğer avukatsa, akademik bir unvanı yoksa, hukuk camiasında tanınmışlığına, bilimsel olarak düzgün çalışmış olmasına, isminin lekelenmemiş olmasına dikkat ediyoruz. Biliyorsunuz böyle avukatlar da var camiada, söyleniyor. Bunlara dikkat ediyoruz. Demin dediğim gibi, salt mevzuat kitabıysa, onları geri çeviriyoruz, basmıyoruz. İçinde fikri ürün olması önemli, fikri ürün yoksa basmıyoruz. Fikir yanlış olabilir,

yani alakasız bir fikriniz olabilir. Yazarın dirayetli olarak onu savunmasını istiyorum. Yani, kimsenin görüşünün altında kalmasını istemiyorum. Yanlış bir fikir de söyleyebilir, ama o başka birine, başka bir ufuk açar. Öyle kitapları basıyoruz.

O.G.: Peki, bu değerlendirmeyi yapan bir danışma kurulunuz var mı?

V.C.: Editör şeklinde yani.... Ben kendim yapıyorum. Camiadaki diğer avukatlardan o insan hakkında edindiğim izlenimler sayesinde, yapacağı eserin gerçekten kendi şahsına yakışır bir şey olacağını ve tabiri caizse şişirme bir şey olmayacağını biliyorum.

O.G.: Merak ettim, çevreniz çok.. Çok güzel yazıları, fikirleri olduğuna inandığınız ama belki üşengeçlikten belki de yoğunluktan, fikirlerini ya da yazılarını bastırmayan, potansiyel haldeki yazar adaylarını yazmaya teşvik ediyor musunuz?

V.C.: Ediyorum, çok güzel bir yere işaret ettiniz. Mesela, makaleleri tarıyorum, dergilerde, armağanlarda. İhtiyaç duyulan konuları tespit ediyorum, eğer otuz, kırk, elli sayfalık böyle makaleler varsa, iş yapabilecek makalelerin yazarlarını telefonla arıyorum, “kitap haline dönüştürebilir miyiz hocam?” diyorum. O da “seve seve” diyor.

O.G.: Dizgi ya da redaksiyon sırasında, makale sahipleriyle kurallarınızın çatıştığı zamanlar oluyor mu? Kendi kurallarınızda diyor musunuz yoksa yazarın isteklerine öncelik mi tanıyorsunuz?

V.C.: Tabi ki öyle sorunlarımız da oluyor ama ben orada yazara uyum sağlıyorum. Mesela yazar “11 punto istemiyorum, 12 punto istiyorum” dediğinde, “Hocam, 12 punto olursa, avukatlar kitabın harflerinin çok büyük olduğunu ve bunu şişirmek için yaptığımızı zannederler” diyoruz. “Hayır, onlar öyle zannetsinler, ben böyle istiyorum, ben rahat okumak istiyorum” diyor. Peki hocam diyoruz, o şekilde hocaların suyuna gidiyoruz. Hocaların istediği kapakları yapmaya çalışıyorum. Ama seçimi bize bıraktıkları zaman, kitaplar daha canlı oluyor.

O.G.: Kapak çok önemlidir aslında...

V.C.: Tabii, kapak çok önemlidir. Bilinçaltımıza da yerleşiyor. Yani, siz “ben kitabı kapığı için almam” diye kendinizi şartlandırabilirsiniz, ama bilinçaltınız o kitap alınsın der. Kapak sizi cezbeder, ona bir sempatiklik duyarsınız. Onun o beyazlığına, temizliğine...

O.G.: Kitabın içiyle dışıyla komple düşünmek lazım...

O.G.: İnternet sayfanız var mı?

V.C.: Var, o çok önemli.

O.G.: Gerçekten çok kolaylık sağlıyor. Daha dinamik takip edilebiliyor yayınlar. Neyi nerede bulabileceğinizi kısa sürede öğrenebiliyorsunuz.

V.C.: Bizim internet sitemiz çok güncel, hatta dakika dakika güncellenir. Yani, öyle bir sistemimiz var. Hatta, bazen avukatlar bize şikayet ederler. “Bıktık artık sizden, bize her

gün üç tane mail atıyorsunuz, bu kadar yeni yayın bizi ilgilendirmiyor, bizi çıkartın listenizden” diye. Mesela, şu anda kitap geldiği zaman, hemen arkadaşlarımız burada tararlar, toplu mail programımız vardır, bunu için dışarıdan destek alıyoruz, server vs. için aidat öduyoruz. Günde 3-4 tane mail attığımız oluyor hukukçulara. Çünkü, sabah bir kitap geliyor, peşine bir kitap daha geliyor, akşama doğru iki kitap daha... Çocuklar hepsini maille atıyor. Bazı avukatlar bundan çok da memnunlar, hocalar çok memnun mesela. Anında haberleri oluyor. Sitemizde yeni yayınlar bölümümüz var, orası çok dinamik, sürekli değişiyor, resimleri dönüyor vs, o çok önemli.

O.G.: Korsan konusuna değinmeden olmaz, ama sizin sorunuz oluyor mu, bilmiyorum. Yayınladığınız ders kitapları ile ilgili olabiliyordur sanıyorum...

V.C.: Evet, diğerlerinde sorunuz yok ama ders kitaplarımızı fotokopiden çoğaltabiliyorlar.

O.G.: O da bir korsan.

V.C.: Evet, fotokopiden çoğaltıyorlar. Çok ilginç bulabilirsiniz ama tamamen hocalara bağlıyorum ben bunu ve hukuk öğrencilerinin hukuksuzluğunu anlayamıyorum, niye hukuk okuduklarını bilmediklerini düşünüyorum. Yani, yarın öbür gün mezun olduktan sonra, ben ona vekaletimi vereceğim, şu korsan kitabın takibini yap diyeceğim ve o da gidecek, yarın öbür gün kendi fotokopisini aldıkları fotokopiciye baskın yapacaklar. “Bari başkaları yapıyorsa hocam, siz çocuklara söyleyin de onlar yapmasın” diyorum. Fakat onun önünü alamıyorsunuz, onu tamamen insanların vicdanına bırakıyorum.

O.G.: Sizinle çalışan Türkiye’de demin de bahsettiğiniz gibi, potansiyel olup da bağlayan...

V.C.: Çok güzel yerlere işaret ediyorsunuz. Yani, hocalar şimdi, tirajlar çok düşük, onu baştan söyleyeyim, tirajlar çok düşük. Tirajlarımız düşük olduğu için, hocaların telif oranı da çok düşük kalıyor. Düşük kaldığı zaman, hocalar tamamen maneviyattan dolayı kitap yazıyorlar. Zaten hocaların çoğu da ekonomik olarak bayağı rahat durumdalar. Bu kitapların sayesinde onlara mütalaa gidiyor onlara, bu kitaplar bir basamak oluyor onlara. Kitapları sayesinde tanınıyorlar, mütalaa gidiyor, sonra büyük işler gidiyor, ticaret hukuku, medeni hukuk anlamında büyük işler gidiyor. Onlar şöyle diyorlar: “Zaten bizim tanınmışlığımız bize yeter, bizi sıkma Vedat” diyorlar. Ben de “Hocam, epeydir bir kitabınız çıkmıyor, şöyle şöyle bir kitap yapalım mı” diyorum geldikleri zaman. “Vedat, artık beni sıkma, git gençlerle uğraş” falan filan diyorlar. Ama ben yine de peşlerini bırakmıyorum. Mesela, geçen gün ısrar ısrar, zoraki sözleşmeden dönme, 1971 olması lazım, ya 71, ya 74 o kitabını güncelliyoruz şu anda. Dönme nazariyatını güncelliyoruz. Bu beni mutlu ediyor tabii ki, yani önemli bir konu.

O.G.: Yani, çok katkıda bulunuyorsunuz, verim, üretim meselesi.

V.C.: Böyle çok sıkıştırdığım hocalar oldu. Mesela, geçen hafta Erdoğan hocanın sözleşmeleri yeniledik, yine Moroğlu’unun ve Erdoğan hoca bana “sabahleyin kalktım, Nazan

Hanıma ‘çocuklar gibi uçuyorum. Kitabım, Sermaye Piyasasından çıkan kitabımda bayağı hatalar varmış, Allah’a şükür şimdi o hatalar giderildi, çocuklar gibi seviniyorum’ demiş. Benim zorlamalarım, zaten önsözünde “Vedat Beyin ısrarlarıyla bu kitabı yeniledik” diyor. Böyle sıkıştırdığım hocalar oluyor.

O.G.: Peki sizin satış deneyiminiz o ilk baroda çalıştığınız zamanlarda mı oldu?

V.C.: Ama, o barodaki o baronun eski yerinde dururken, orada küçük çaplı satıyorduk.

O.G.: Şu anda artık öyle bir şey ihtiyacınız yok.

V.C.: Öyle de bir şeye karşıyım. Standlarda, yerlerde, adliye kapılarının önlerinde, bu kadar ciddi bir kurumun, adalet kurumunun yayınlarının satılmasını uygun görmüyorum. Belki önceki dönemlerdeki bu tür satışları, imkânsızlıklar nedeniyle hoş karşılayabiliriz. Ama internetin, ulaşımın bu kadar geliştiği bir zamanda karşıyım. Buradan telefonu açın, Mersin’den bir kitabı isteyin, yarın gelir. İnternette bakarsınız, gelir. Nereden alındığı belirsiz, fiyat istikrarı olmayan yayınlar olmamalı. Yani, şu kitabı 10 liraya alıyorsanız, buna 40 lira koyup, 10 liraya da düşürebilirsiniz, bu haksız rekabete de yol açıyor. Bunun profesyonelce, yerleşik yerlerde yapılması taraftarıyım, mağazalarda yapılması taraftarıyım. Böyle sağda solda adliye önlerinde yapılmasına karşıyım, ayağa düşürülüyor bu iş. Eften püften yayınların yayınlanmasına da karşıyım.

O.G.: Sadece İstanbul’da ve çok az personelle çalışıyorsunuz. Az ve öz olma taraftarısınız gibi geldi bana. Ankara’da bir yer açmayı düşünüyor musunuz?

V.C.: Bakın, eleman gerekirse alırım, kontrol de yaparım. Bakın bu da saygıdan ve ticari ahlâktan, orada arkadaşlarımız var, ağabeylerimiz var, bizden önce orada insanlar var. Turan ağabey var, Muharrem ağabey var, diğer arkadaşlarımız var. Biz de onların kitaplarından alıyoruz, onlar da bizim kitaplarımızdan alıyor. Kitapçı enflasyonu yapmaya gerek yok. Oradaki insanlar o ihtiyaca cevap veriyor zaten. Oradaki dükkan sahibinin, stopajını, vergi yükünü düşünmek gerek, orada da belli bir pazar var zaten. Bu bir ticari ahlâktır, onu niye böleyim. Adam gelip, kapınızın dibinde bir bakkal varken, bir bakkal daha açarsa ne olur? İkisi de ölür. Gerek yok, zaten oradaki yayınevleri benim kitabımı satıyor orada, stoklu tutuyor, yani onun kitapları bende var, benim kitaplarım onda var. İhtiyaç olur mu, olmaz mı, o ileride düşünülür. Yarın öbür gün kitabım orada alınmazsa, bir tepki olursa, kitaplarım oraya ulaşmazsa, ben de gider bir irtibat bürosu kurarım.

Gezici servisimizde yoktur bizim. Yerlerimiz çok merkezi, çok güzel, çok ferah. Sultanahmet Adliyesi’nin yanı, orası merkez adliyeydi. Orada ve Şişli’deki yerimizde her türlü yayınlarımız mevcut.

O.G.: Özellikle bu ticari ahlakınızın örnek alınmasını diliyorum.

V.C.: Sağ olun, çok mersi. Öyle olması gerekiyor.

O.G.: Ve yaptığınız işi sevdiğiniz çok belli.

V.C.: Öyle.. Çok büyük davalar geliyor, konuşuluyor. Sağ olsun ağabeylerimiz anlatıyorlar. Bunları duyduğum zaman, ne kadar güzel bir iş yapıyorum diyorum. Milyon dolarlık davalar, çekişmeler, ihtilaflar, bazen milyar dolarlık davalar. Bunlarda böyle benim de bir nebze katkım olduğu için seviniyorum. İnsanlar bana geliyor “senin şu kitabın o kadar işe yaradı ki, şu davamı sayende çözdüm” diyor. Bir arkadaşımız hiç unutmuyorum, birkaç sene önce, koşa koşa içeri geldi, beni tanıdı, kucakladı. “Veda’tıcığım dün verdiği kitap sayesinde yönetmeliği iptal ettirdim, bugün de Resmi Gazete’de yayımlandı” diyor.

O.G.: Yani, hedeflerinize ulaştınız.

V.C.: Ulaştım, Allah’a şükür, ama tabii ki o sevinç hâlâ içimde var, yani bir kitabım matbaadayken, içim kıpır kıpır olur benim, yani o kitabı bir an önce almak isterim matbaadan. O hevesim, o şevkim hiç bitmedi, hâlâ da vardır. O şevk varsa hep başarılı olursunuz, yoksa zaten sıradan şeyler. Ama bende hâlâ o şevk vardır. Her şeyden etkilenirim, caddedeki otobüsün üstündeki bir reklamdaki esinlenip, oraya kapak çıkartırım.

Bilboarddaki bir yazı karakterini kitaba aktarıyorum. Gazeteyi okurken, reklamlardan, oradaki renk uyumundan, yazı karakterinden esinlenirim.

Ciltlerimizi en pahalısıdır, en pahalı mukavvayı kullanıyoruz, en pahalı kâğıdı kullanıyoruz, en pahalı matbaada bastırıyoruz, kitaplarımızda Avrupai standardı yakaladık..

O.G.: Çok teşekkür ederim zaman ayırdığınız için.

V.C.: Biz teşekkür ederiz vesile oldunuz, gerçekten çok güzel bir şey. Kalkıp, Ankara’dan ta buraya geliyorsunuz, ne kadar güzel bir şey, demek ki böyle insanlar da var.

